9 Μαΐου 2012

Μαΐου)

ναξαριακές Μορφές

Πρωτ. π. Γεωργίου Παπαβαρνάβα

Στην Ορθόδοξη αγιογραφία ο άγιος εικονίζεται να μεταφέρη στον ώμο του τον Χριστό και γι’ αυτό, σύμφωνα με μια παράδοση, ονομάστηκε και Χριστοφόρος. Αυτό δεν φαίνεται μέσα στα συναξάρια, όμως εκείνο που είναι αληθινό και έχει και την μεγαλύτερη σημασία είναι το ότι ήταν όντως χριστοφόρος και θεοφόρος, αφού είχε τον Χριστό μέσα στην καρδιά του “κατοικούντα και εμπεριπατούντα”, κατά τον λόγο του Ιδίου: “Ενοικήσω εν αυτοίς και εμπεριπατήσω και έσομαι αυτών Θεός και αυτοί έσονταί μοι λαός” (Β’ Κορ. στ’, 16). Εξ αφορμής ίσως της παραδόσεως αυτής θεωρείται προστάτης των οδηγών. Στο “Μικρόν Ευχολόγιον” της Ορθοδόξου Εκκλησίας και συγκεκριμένα στην Ακολουθία “επί ευλογήσει νέου οχήματος” υπάρχει, πρώτο στην σειρά, το Απολυτίκιό του.

Ο Μεγαλομάρτυς του Χριστού Χριστοφόρος ως προς την εξωτερική εμφάνιση ήταν τόσο πολύ άσχημος, που έκαμε μερικούς αγιογράφους να τον παριστούν με μορφή σκύλου. Φυσικά, αυτό είναι υπερβολή. Είχε όψη δύσμορφη και άγρια, όμως

ανθρώπινη. Καταγόταν από χώρα ειδωλολατρών ανθρωποφάγων. Το αρχικό του όνομα ήταν Ρέπρεβος, που σημαίνει αδόκιμος, αποδοκιμασμένος, κολασμένος. Πιθανότατα έζησε τον καιρό του Δεκίου (249-251), όταν στην Αντιόχεια Επίσκοπος ήταν ο άγιος Ιερομάρτυς Βαβύλας. (περισσότερα...)